

Nr 765.

Av herrar **Meyerhöffer** och **Nilsson** i Antnäs, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 225, angående försvarsväsendets ordnande.

I proposition nr 225 föreslås beträffande armémusiken åtskilliga obestridda förbättringar i jämförelse med nuvarande förhållanden. Det torde kunna ifrågasättas, huruvida armémusiken, utöver dess betydelse för den militära personalen, kommit att spela en sådan roll för en landsdels civila befolkning som i Norrbotten. Till väsentlig del har detta sistnämnda berott på tillvaron av skickliga musikledare vid Norrbottens regemente.

Jämlikt förslaget i proposition nr 225 kunna utöver musikdirektören vid Svea livgarde ytterligare högst fyra andra av arméns musikdirektörer, vilka erhållit kaptens tjänsteställning, av Kungl. Maj:t uppflyttats till lönegrad O 3. Denna förändring, som vi hälsa med tillfredsställelse, kommer emellertid med säkerhet att medföra ökad svårighet att i Norrbotten erhålla — och därest detta verkligen lyckats — i Norrbotten bevara en skicklig musikledare. Musikdirektörsbefattningen vid Norrbottens regemente förvandlas härigenom i ännu högre grad än vad redan varit fallet till en plats som relativt kort tid innehas av gradpasserare.

Den militära personalen i chefsställning har redan tidigare beaktat vådorna i berört avseende, vilka vådor paradoxalt nog för Norrbottens del ytterligare ökas genom den kungl. propositionen, trots förslagets förtjänster i stort sett. I skrivelse nr 197/avd. IV, den 27 juni 1935 gjorde chefen för Norrbottens regemente en underdånig framställning att musikdirektören vid regementet måtte beredas en gynnsammare löneställning. I ett längre utlåtande (Bodens fästning, avd. IV, nr 329) framhöll kommandanten bland annat att musikdirektören var i ekonomiskt avseende sämre ställd än arméns övriga musikdirektörer. Oaktat regementets musikkår är av den större typen och därför borde vara särskilt lockande, hade endast musiksergeanter sökt befattningen, då den senast var till ansökan ledig. Här förelägs enligt kommandantens mening analoga förhållanden till dem som förut gjort sig gällande ifråga regementsläkare-, bataljonsläkare- och regementsveterinärbeställningarna i Boden. Sedan särskilda arvoden jämlikt O.A.R., § 31, införts för dessa beställningshavare till ett belopp av 1,170 kronor hade svårigheterna emellertid upphört. Kommandanten föreslog därför, att samma förmån måtte beredas musikdirektören vid Norrbottens regemente.

Militärbefälhavaren för Övre Norrland tillstyrkte likaledes i skrivelse, avd. IV, nr 200, denna framställning.

Redan har framhållits, att det utöver de militära skälen är ett allmänt kulturellt intresse för befolkningen i Norrbotten, att musikkåren vid Norr-

bottens regemente har en hög standard. Särskilt för Boden, men även för länet i övrigt har musikkåren genom sitt framträdande kommit att utföra en högt skattad kulturell insats. I detta sammanhang tillåta vi oss även fästa uppmärksamheten på det stora antal värnpliktiga från sydligare delar av vårt land, som under sin militärutbildning ligga förlagda till Boden, var- till motsvarighet icke föreligger på andra håll. Av dessa värnpliktiga har befintligheten av Norrbottens regementes högt kvalificerade musikkår alltid skattats särskilt högt, och vid många tillfällen har man givit uttryck åt denna uppfattning.

Under återopande av vad sålunda anförts få vi därför hemställa,

att riksdagen för sin del ville besluta, att i proposition nr 225 omförmäld musikdirektör vid Norrbottens regemente er- håller såsom förhöjning av lönen i vederbörlig lönegrad ett arvode med 1,170 kronor.

Stockholm den 21 april 1936.

Alf Meyerhöffer.

N. E. Nilsson.
